

A glukózin költséghatékonysága az osteoarthritis kezelésében

Nam Xuan Vo és mtsai. *Healthcare* 2023.11.-2940

Az osteoarthritis (OA) egy krónikus állapot, amely leggyakrabban idősebb felnőtteket érint. Növekvő elterjedése miatt az OA jelentős kihívást jelent az egészségügyi költségvetés számára. Ezért értékelni kell a gyógyszerek költséghatékonyságát, és ennek megfelelően az egészségügyi erőforrások elosztására gyakorolt hatását.

Az OA-t az ízületi porcok leépülése jellemzi. Káros hatással van a betegek életminőségére, fájdalomhoz, merevséghez és végső soron rokkantsághoz vezet. Az OA jelenleg a népesség több mint 7%-át érinti. Az idősödő népességgel és jól működő piacgazdasággal rendelkező országokban az előfordulás eléri a 14%-ot. Az OA globális prevalenciája 1990 és 2019 között 48%-kal nőtt. Ez az arány várhatóan tovább fog növekedni.

Az OA a test bármely ízületében előfordulhat, leggyakrabban a térdízületet érinti. Világszerte 365 millió térd OA eset fordul elő, ezt követi a kéz (142 millió) és csípőízület betegsége (33 millió). Az ízületi gyulladás előfordulása a 35 év felettiéknél körülbelül 30%, a 65 év felettiéknél körülbelül 60%, a 80 év felettiéknél pedig eléri a 85%-ot. A térd- és csípőízületi ízületi gyulladás előfordulása Észak-Amerikában a legmagasabb (5924/100 000 fő), egyes afrikai országokban a legalacsonyabb (2568/100 000).

Az OA ma már sok fiatalot is érint. Kockázati tényezői közé tartozik az életkor, a nem, az elhízás, fejlődési rendellenességek, a korábbi ízületi károsodás, erős fizikai munka. Minél több kockázati tényezővel rendelkezik egy személy, annál valószínűbb, hogy OA alakul ki.

Az elhízás különösen fontos tényező az OA kialakulásában. Az elhízás megháromszorozza a térd OA kockázatát. A nők nagyobb valószínűséggel szenvednek OA-ban. Az OA további jelentős kockázati tényezői közé tartozik a csontritkulás (ezt saját vizsgálataink nem erősítik meg, Ref.), az etnikai hovatartozás, a genetika, az alacsony iskolai végzettség, a dohányzás, az életmód és a környezeti tényezők.

Sok kutató értékelte az OA által okozott gazdasági teher mértékét. A betegség költségeit 2001-ig évi 1090 millió dollárban határozták meg. Az OA kezelésének közvetlen költségei a bruttó nemzeti termék 1-2,5%-át is elérhetik a gazdagabb országokban.

Az OA kezelésének közvetlen orvosi költségeit az Egyesült Államokban 72 milliárd USD-ra becsülik. Az OA kezelésének közvetett költségei is jelentősek. Becslések szerint ez az összeg Spanyolországban 1,2 milliárd USD, az Egyesült Államokban 12,7 milliárd USD.

Számos tudományos szervezet mutatott be terápiás lehetőséget. Az ESCEO ajánlása szerint az OA gyógyszeres kezelésének kezdetétől javasolt a szimptomatikus lassú hatású gyógyszerek (SYSADOA) alkalmazása. Ebbe a csoportba tartozik a glukózin is. Közel 40 éve használják gyógyászati célokra. Az ízületi porc extracelluláris mátrixának egyik összetevője.

A glukózin termékek vizsgálata során az ESCEO kiemeli, hogy csak szabadalmaztatott kristályos

glukózin-szulfátot szabad vényköteles gyógyszerekhez használni. A glukózin-szulfátot az enyhe-közepes fokú OA-s betegek kezelésére ajánlják.

Jelen tanulmány elsődleges célja a glukózin gazdasági hatékonyságának értékelése az OA kezelésében. Különböző adatbázisokból a kizárási feltételek teljesítése után 7 minősített tanulmányt választottak ki, amelyek a glukózin költséghatékonyságát tárgyalták összehasonlítva más készítményekkel. A publikált vizsgálatok alanyai többnyire 40 év feletti betegek voltak. A vizsgálatok többségét az Egyesült Királyságban, Németországban és Spanyolországban végezték.

A kiválasztott tanulmányokban a betegek hozzáférhettek gyógyszeres kezelésekhöz vagy műtéti lehetőséghez. A költséghatékonyságot a szerzők bonyolult statisztikai számításokkal értékelték. A számítások részletes ismertetése nem témája ennek a referátumnak.

Az OA kezelésére használt gyógyszerek közül a glukózin bizonyítottan lassította a betegség progresszióját. Különösen enyhe és közepes súlyos esetekben volt hatásos. Megállapították, hogy egyértelműen, jelentős mértékben költséghatékony. A szabadalmaztatott kristályos glukózin-szulfát költséghatékonyabb volt, mint az alternatív készítmények.

Számos költséghatékonysági elemzés készült 2019 és 2023 között. Ezek általában kimutatták, hogy a glukózin-szulfát alkalmazása sokkal gazdaságosabb, mint a többi készítmény. Néhány eltérő eredmény is született, ami abból adódhat, hogy az OA krónikus állapot, élethosszig tartó távlatot kell figyelembe venni, hogy a költséghatékonyság előnyeit megfelelően megragadják.

Egy tanulmány szerint a glukózin használó páciensek átlagos összköltsége 38,88 EUR volt; eközben a paracetamol 48,56 euróba került. Egy másik tanulmányban a glukózin használó páciensek átlagos költsége 180 USD volt, a COX-2-t használóké pedig közel 500 USD-ba került évente. Ezek az eredmények azt mutatják, hogy más gyógyszerek használatának költsége sokkal magasabb, mint a glukózin ára.

A közölt vizsgálatok szerint a glukózin elegendő alternatíva az OA betegek állapotának javítására. A kezelés korai megkezdését olcsóbbnak és előnyösebbnek tartják. Egy másik jelentés arra a következtetésre jutott, hogy a glukózin-szulfát méltányos megfizethetősége és megfelelő biztonsága miatt hosszú távú fájdalomcsillapítónak alkalmazható. A kristályos glukózin hatása az OA tünetek szabályozásában rendkívül hatékonynak bizonyult nem csak a fájdalom, de a funkcionális károsodások csökkentésében is.

Az élettartam növekedésével a betegségek egyre súlyosabbá válnak, ami nagy anyagi terhet ró a társadalomra. Minden ország pénzügyi rendszerét fel kell készíteni, hogy megbirkózzon ezzel a helyzettel.

Forgács Sándor dr.